תפארת יוסף — ראש חודש סיון

בחודש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני וגו' ויחנו במדבר, ויחן שם ישראל נגד ההר (שמות י״ט:ב׳).אמר בזה כבוד אזמו"ר זללה"ה, שדרך נוסעי מדבריות בעת שחונים, חונים תחת ההר, כדי שההר יגין עליהם מרוחות ושרב, ופניהם מביטים להעולם. וכאן כתיב ויחן שם ישראל נגד ההר, שחנו אחוריהם להעולם ופניהם להההר, שרק כל מגמתם היה להההר שעתידים שם לקבל התורה, שלא רצו להביט על דברי העוה"ז, רק עומדים מוכנים לקבלת התורה. ולזה כתיב ויחן שם ישראל, ופירוש (רש"י ז"ל והוא ממכילתא) כולם כאיש אחד בלב אחד, כי כל הפירוד נצמח בעת שאדם פונה את עצמו לדברי העוה"ז, אבל כאן שלא רצו להביט לדברי העוה"ז, לא היה שום פירוד אצלם, רק כאיש אחד בלב אחד. וזה הענין שאנו אומרים בהגדה, אילו קרבנו להר סיני ולא נתן לנו את התורה דיינו, ואיזה טובה היה לנו מקריבת הר סיני בלתי קבלת התורה. אך שבהקריבת הר סיני עצמו בלי קבלת התורה, נתבררו ישראל שלא רצו להביט לדברי העוה"ז, רק לשמוע מה יצוה ד' להם: